akademia bajki kaszubskiej

Czyta: **Abelard Giza**

oprac. Jerzy Samp ***Sziszkòwé złoto***

Môłi Michôłk béł nômłodszim sënã ùbòdżégò kaszëbsczégò gbùra. Ten pòsłôł gò na swiãto Séwny do piekôrza za kòłôczama. Knôpiczk szedł spiéwającë i òb drogã zgùbił w lese wszëtczé dëtczi. Sôdł so tedë niedalek dróżczi i zaczął baro głosno rëczec. W tim nalôzł sã kòl niegò drëdżi, jesz mniészi bënielk i rzecze:

– Nie jiscë sã tak baro, jô cë przëniosã kòłôczi, kùli të le chcesz.

Knôp dôł mù kòszik, a ten mù przëniósł sziszków. Kòsziczk béł zamkłi i òn do niegò òb drogã rôz nie zazérôł. Czej gbùr ùzdrzôł sziszczi zamiast kòłôczi, pòczął baro wadzëc na synka, wzął pòwróz i zbił gò dëcht bëlno.

– Terô môsz swój kòsziczk, biôj, wërzëcë ne sziszczi, a szëkôj za dëtkama.

Knôp dëtków ni mógł nalezc, a bòjôł sã gbùrsczégo gniewù jesz barżi. Płaczącë szedł dalek w las, légł so pòd chòjną i głãbòk ùsnął.

Jak òn pòréne òdeckł, a wzął kòsziczk, béł òn baro cãżczi. Zazdrzôł w nien i ùzdrzôł zamiast sziszków grãdé złoto. Terô òn sã domëslił, że nen môłi bënielk, co jemù pòmòc chcôł, to bëło krôsniã. Śpiéwającë òn taszczził swój wiôldżi skôrb do ùbòdżi gbùrszczi chëczë.